

Explosiva ämnen

Sammanfattning

I detta betänkande behandlar försvarsutskottet fyra motioner med sammanlagt sex yrkanden som rör försäljning och användning av fyrverkerier och andra pyrotekniska produkter samt destruering av sprängämnen.

Utskottet avstyrker samtliga motionsyrkanden med hänvisning till bl.a. regleringen i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor som trädde i kraft den 1 september 2010.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Utskottets överväganden	5
Fyrverkerier och andra pyrotekniska produkter	5
Destruering av sprängämnen	9
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	13
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2010	13

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Fyrverkerier och andra pyrotekniska produkter

Riksdagen avslår motionerna

2010/11:Fö216 av Jan Lindholm (MP) yrkandena 1–3,

2010/11:Fö220 av Catharina Bråkenhielm och Lars Mejern Larsson
(båda S) och

2010/11:Fö239 av Kerstin Engle (S).

2. Destruering av sprängämnen

Riksdagen avslår motion

2010/11:Fö212 av Fredrik Olovsson m.fl. (S).

Stockholm den 29 mars 2011

På försvarsutskottets vägnar

Cecilia Widegren

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Cecilia Widegren (M), Hans Wallmark (M), Åsa Lindestam (S), Annicka Engblom (M), Anders Hansson (M), Eva Sonidsson (S), Allan Widman (FP), Clas-Göran Carlsson (S), Staffan Danielsson (C), Anna-Lena Sörenson (S), Johan Forssell (M), Peter Rådberg (MP), Mikael Oscarsson (KD), Mikael Jansson (SD), Torbjörn Björlund (V), Roza Güclü Hedin (S) och Johan Löfstrand (S).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlas fyra motioner med sammanlagt sex yrkanden som rör fyrverkerier och andra pyrotekniska produkter samt destruering av sprängämnen.

Utskottets överväganden

Fyrverkerier och andra pyrotekniska produkter

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår fem motionsyrkanden om fyrverkeripjäser och andra pyrotekniska produkter.

Motioner

I *motion 2010/11:Fö216 av Jan Lindholm (MP)* anförs i *yrkande 1* att det är mycket olyckligt att människor, djur eller egendom skadas till följd av fyrverkeripjäser. Den ökade användningen av fyrverkerier och smällare är ohållbar. Motionären menar att vi självklart ska fortsätta att fira nyår, påsk och valborgsmässoafton med fyrverkerier, men att det bör ske under kontrollerade förhållanden och under begränsad tid, eventuellt på särskilda platser som godkänts av kommunerna. Vid privata tillställningar bör tillstånd från kommunen krävas. Motionären anser att det snarast bör göras en revidering av lagstiftningen för att begränsa användningen vad gäller tid och plats.

I *yrkande 2* i samma motion anförs att tonvis med kemikalier varje år sprids genom fyrverkerier. Genom att begränsa användningen av pyrotekniska produkter minskas spridningen av dessa kemikalier (aluminium, arsenik, barium, bly och ett femtontal andra metaller). Mängden är enligt motionären avsevärd och kan inte negligeras. Med tanke på att våra sjöar och vattendrag blir alltmer förorenade och halterna av olika gifter och tungmetaller ständigt ökar i åkerjordar, sjöar och i många av våra proteinkällor är det angeläget att stävja alla utsläpp. Motionären anser att det finns behov av att skyndsamt lägga fram förslag på skärpta regler för påverkan på omgivningen från eller av pyroteknisk utrustning.

I *yrkande 3* anförs att även regelverket för hur brott mot föreskrifterna om användning eller produktinnehåll ska beivras och lagföras bör ses över.

I *motion 2010/11:Fö220 av Catharina Bråkenhielm och Lars Mejern Larsson (S)* anförs det att sedan 1998 har flera personer avlidit till följd av olyckor med fyrverkerier och att ca 300 personer skadas så allvarligt av fyrverkerier varje år att de behöver uppsöka en akutmottagning. Många av dessa olyckor hade kunnat undvikas om man följt rekommendationerna och varit nykter. Förutom personskador efter oaktsam hantering av fyrverkeripjäser sker omfattande skador och bränder varje år. Bostäder, skolor och andra lokaler förstörs för stora belopp. Många fyrverkeripjäser har också höga ljudnivåer som skrämmar såväl vilda som tama djur.

För att hantera fyrverkerier gäller 18-årsgräns men trots åldersgränsen skadas många barn och ungdomar i fyrverkeriolyckor. Olyckor bland minderåriga hade kunnat förhindras om vuxna inte langade fyrverkerier.

De butiker som har tillstånd att förvara och sälja fyrverkerier måste följa regler vid hanteringen. Det finns också krav på att säljaren ska kontrollera att köparen är 18 år. För att skydda människor, djur och egendom kan kommunerna i lokala ordningsföreskrifter styra användningen av fyrverkerier. Trots gällande regler och lagar sker det ett stort antal olyckor. Ett antal kommuner i Sverige har fattat beslut om strängare regler vid användningen av fyrverkerier, och handlare har valt att helt enkelt inte sälja fyrverkerier längre. För att förhindra att barn och unga drabbas av tillbud och olyckor, att djur blir skrämde och egna hem förstörs anser motionärerna att avsikterna i våra lagar och förordningar behöver ses över när det gäller fyrverkerier.

Även i *motion 2010/11:Fö239 av Kerstin Engle (S)* påtalas problemet med skador på grund av fyrverkerier.

Efter den statliga utredningen ”Ja till fyrverkerier – men med färre skador” nöjde sig den svenska regeringen med att förbjuda smällare år 2002, men i både Norge och Finland har man gått längre och infört förbud mot större fyrverkeripjäser på senare år.

I samband med en dödsolycka för något år sedan uppmanade Rikspolisstyrelsen kommunerna att införa lokala raketförbud för att minska olycksrisken. Det har dock enligt motionären visat sig vara svårare än man anat att införa regler för att begränsa problematiken med fyrverkerier till bara nyårshelgen.

Fyrverkerier är ett uppskattat inslag i nyårsfirandet och vid andra festliga tillfällen, men med tanke på den historik som finns inom området anser motionären att man bör fatta beslut om att överlåta detta till professionen och de som är utbildade på området. Mot denna bakgrund anser motionären att regeringen bör överväga att införa ett förbud mot försäljning av fyrverkerier till privatpersoner.

Tidigare behandling

Utskottet har tidigare behandlat motionsyrkanden om fyrverkerier och andra pyrotekniska produkter, senast i betänkande *2009/10:FöU6 Ny lag om brandfarliga och explosiva varor*. I betänkandet hänvisade utskottet till den då gällande förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor och dess regler om bl.a. åldersgräns och villkor för godkännande av fyrverkeripjäser.

Likaså hänvisade utskottet till att ordningslagen (1993:1617) innehåller bestämmelser om allmänna sammankomster och offentliga tillställningar och om allmän ordning och säkerhet i övrigt vid bl.a. sammankomster och tillställningar på offentliga platser och vid vissa anläggningar och verksamheter m.m. (1 kap. 1 § OrdnL).

Med offentlig plats avses t.ex. allmänna vägar, gator, torg, parker och andra platser som i en detaljplan redovisas som allmän plats och som har upplåtits för sitt ändamål. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, en kommun får föreskriva att anläggningar för lek, idrott, camping eller friluftsliv, badplatser, järnvägsområden, begravningsplatser och andra sådana områden ska jämföras med offentliga platser vid tillämpningen av 3 kap. ordningslagen och lokala föreskrifter, under förutsättning att områdena är tillgängliga för allmänheten (1 kap. 2 § OrdnL).

Enligt 3 kap. 9 § ordningslagen får regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, en kommun meddela de ytterligare föreskrifter för kommunen eller en del av denna som behövs för att förhindra att människors hälsa eller egendom skadas till följd av pyrotekniska varor.

Genom förordningen (1993:1632) med bemyndigande för kommuner och länsstyrelser att meddela lokala ordningsföreskrifter enligt ordningslagen finns bemyndigandet för kommunerna att meddela föreskrifter, t.ex. för användningen av fyrverkerier i kommunerna. Utskottet betonade i betänkandet att kommunerna har goda möjligheter att reglera när och var fyrverkerier får användas och därmed minimera de olägenheter som uppstår för allmänheten.

I betänkandet hänvisades även till 14 kap. miljöbalken som innehåller särskilda bestämmelser om kemiska produkter som är brandfarliga eller explosiva. Lagen om brandfarliga och explosiva varor ska tillämpas för att förebygga miljöskador på grund av en brand eller explosion orsakad av kemiska produkter medan miljöbalken har en vidare tillämpning. Lagens krav på kompetens och utredning av risker omfattar även miljöfarlighet utifrån syftet att förebygga sådana miljöskador som direkt orsakats av en brand eller explosion. Detsamma gäller vid tillståndsmyndigheternas prövning som också omfattar de miljörisker som en brand eller explosion medför. Även tillsynsmyndigheterna ska bevaka miljöaspekterna utifrån samma utgångspunkter.

Utskottet anförde att genom den nya lagen om brandfarliga och explosiva varor samlas ansvaret för tillstånd och tillsyn av bl.a. fyrverkerier. Likaså påtalades i betänkandet att förutsättningarna för att kommunerna ska kunna ta ett samlat grepp över fyrverkeriverksamheten väsentligt kommer att förbättras. I motionerna som behandlades i betänkandet pekade motionärerna på en lång rad missförhållanden som är förenade med användningen av fyrverkerier, inte minst det faktum att många inte följer gällande föreskrifter. Utskottet uttalade att det delar den olust som en betydande del av allmänheten känner inför de traditionella fyrverkerihelgerna men påtalade att det dock i första hand ankommer på Sveriges kommuner att begränsa olägenheterna.

Utskottet uttalade att det kommer att följa upp hur dessa problem utvecklas och sade sig inte vara främmande för att begära att skärpta föreskrifter införs på området om inte de olägenheter som allmänheten upplever begränsas. Mot bakgrund av det anförda avstyrkte utskottet motionerna.

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att det i maj 2007 antogs ett EG-direktiv om pyrotekniska artiklar, däribland fyrverkerier. Syftet med direktivet är att skapa en gemensam bedömningsgrund i hela EU och att öka säkerheten för konsumenterna. I Sverige har direktivet genomförts genom Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps (MSB) föreskrift (2010:2) om pyrotekniska artiklar. Föreskriften reglerar bl.a. krav på fyrverkerierna som sådana och vilka fyrverkerier som får säljas till konsumenter. MSB har till uppgift att se till att de fyrverkerier som säljs till konsumenter är säkra vid normal användning.

I samband med att direktivet om pyrotekniska artiklar införlivades utredde man vilka produkter som ur ett säkerhetsperspektiv kunde komma i fråga för försäljning till konsumenter. Utskottet har informerats om att det är MSB:s uppfattning att produkter som har kapacitet att vid felaktig användning döda en människa inte bör vara tillåtna för konsumentförsäljning. Inte heller bör produkter som potentiellt innebär stora skaderisker allmänt sett vara tillåtna. Vissa av de största pjäserna har därför förbjudits för konsumentförsäljning. Utskottet ställer sig bakom dessa ställningstaganden om vilka typer av fyrverkeripjäser som bör få säljas till konsumenter.

I lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor, som trädde i kraft den 1 september 2010, har man genom 15 § infört en ny tydligare regel om att det endast är tillåtet att överlåta fyrverkerier till den som har rätt att hantera dem. I begreppet överlåta inbegrips både att sälja och att skänka bort fyrverkerier till någon. Avsikten är att detta ska leda till minskad langning och att ungdomars missbruk av fyrverkerier stävjas.

Det har kommit till utskottets kännedom att varken ordningslagen eller lagen om brandfarliga och explosiva varor innehåller bemyndiganden för att med hänsyn till allmän ordning reglera under vilka tider på året som fyrverkerier får säljas.

När det sedan gäller frågan om, när och var fyrverkeripjäser får användas kan utskottet konstatera att MSB inte har något bemyndigande på detta område. Som nämnts ovan följer däremot av 3 kap. 9 § ordningslagen (1993:1617) att regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, en kommun får meddela de ytterligare föreskrifter för kommunen eller del av denna som behövs för att förhindra att människors hälsa eller egendom skadas till följd av användningen av pyrotekniska varor. En del kommuner har också utnyttjat denna möjlighet att reglera hur och när fyrverkerier får användas.

Enligt 3 kap. 7 § ordningslagen är det dock förbjudet att använda fyrverkerier utan tillstånd av polismyndigheten, om användningen med hänsyn till tidpunkten, platsens belägenhet och övriga omständigheter innebär en risk för skada på eller någon beaktansvärd olägenhet för person eller egendom. Det är polisen som har tillsyn över att denna bestämmelse följs.

Polisen har också ansvar för att förhindra och utreda andra brott som vållat eller riskerat att vålla sak- eller personskador och där fyrverkerier varit inblandade.

När det gäller fyrverkeripjäders miljöpåverkan kan utskottet konstatera att de indirekta miljöeffekterna, främst utsläpp av kemikalier, inte regleras genom lagen om brandfarliga och explosiva varor utan genom miljölagstiftningen och att Kemikalieinspektionen är ansvarig myndighet.

Enligt en faktaskrift från branschorganisationen Plast- och Kemiföretagen har flera undersökningar gjorts, både i Sverige och i andra länder, där man studerat mätbara utsläpp som kan härledas till fyrverkerier. I en studie som gjordes vid millennieskiftet i Stockholm kunde en kraftig ökning av flera ämnen noteras när och strax efter det att en stor mängd fyrverkerier sköts upp, men redan efter ett dygn var de allra flesta värden tillbaka på normala nivåer.

Utskottet har från MSB fått information om att när det gäller utsläpp som orsakas av dagens fyrverkerier är dessa små men mätbara. De klingar av snabbt och utgör enligt myndigheten inte någon nämnvärd risk, vare sig för människors hälsa eller för miljön. Utsläppen av bly från fyrverkerier har i stort sett upphört efter det att bly ersatts med vismutoxid i konsumentfyrverkerier. Nedskräpningen kan dock uppfattas som ett problem och vissa produkter innehåller delar av hårdplast och t.o.m. metall.

Syftet med direktivet om pyrotekniska artiklar är som nämnts ovan att skapa en gemensam bedömningsgrund i hela EU när det gäller miljöpåverkan och säkerheten för konsumenterna. Sedan juli 2010 har alla nya fyrverkerier avsedda för svenska konsumenter genomgått den gemensamma bedömningen. För kemikalieinnehållet i fyrverkerierna tillämpas gemensamma EU-regler, t.ex. får inte de ämnen som förbjuds i EU-förordningen 850/2004 om långlivade organiska föroreningar förekomma i fyrverkerierna.

Utskottet konstaterar att det av den information som finns att tillgå går att utläsa att utvecklingen går mot mindre farliga och mer miljöanpassade produkter, och de allra flesta ämnen som används i fyrverkeritillverkningen är relativt harmlösa och har begränsad påverkan på miljön. Detta är enligt utskottet en välkommen utveckling. Utskottet avstyrker samtliga motionsyrkanden.

Destruering av sprängämnen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om destruering av sprängämnen.

Motion

I motion 2010/11:Fö212 av Fredrik Olovsson m.fl. (S) anfördes att det i Sverige finns företag i explosivbranschen som ligger i framkant på världsmarknaden när det gäller destruering av sprängämnen. Det gäller såväl militära kasserade sprängämnen som civila. Det handlar om hantering av t.ex. minor, grovkalibrig ammunition och krockkuddar. Nya bilar har krockkuddar som innehåller sprängämnen, och i framtiden ska bilparken bytas ut och då måste kompetens finnas för att man ska kunna ta ansvar för destruktionsen. Den kunskapen riskerar vi enligt motionärerna att tappa i takt med minskade beställningar från försvaret.

Det är viktigt för Sverige att det finns kompetens på det aktuella området och att det ställs mycket höga krav på säkerhet och miljö i samband med upphandlingen av dessa tjänster. Det inkluderar såväl själva utvecklingen som transporter, men enligt motionärerna handlar det också om många viktiga arbetstillfällen.

När ammunition skickas utomlands för destruktions finns ingen möjlighet att följa upp att alla regler efterföljs på miljöområdet. Att återvinna gamla sprängämnen på ett miljömässigt korrekt sätt har enligt motionärerna många vinster. Återvinningen ger t.ex. en mycket eftertraktad dynamit med hög sprängkraft som efterfrågas av gruvnäringen.

Mot bakgrund av detta yrkas i motionen att regeringen bör agera för att säkerställa att det i Sverige finns kompetens kvar för att kunna destruera och återvinna sprängämnen på ett miljömässigt sätt.

Tidigare behandling

Utskottet har vid ett flertal tillfällen behandlat frågan om destruering av sprängämnen. Här nedan följer en historisk återblick på utskottets behandling av ämnet:

Betänkande 2004/05:FöU4 *Sveriges försvarspolitik 2005–2007* (s. 20):

Regeringen anför att det är viktigt att undersöka alternativ för att kunna avveckla materiel på ett mer flexibelt sätt och att det därvid kan vara aktuellt att pröva möjligheten att använda en separat utvecklingsorganisation. Utskottet har inget att erinra mot ett sådant förhållningssätt.

Motion 2004/05:Fö223 (s) lyfter fram behovet av att effektivt kunna utnyttja tillgängliga inhemska resurser när det gäller utveckling av materiel och ammunition. Utskottet håller med motionärerna om detta och att utvecklingen skall ske på ett miljömässigt acceptabelt sätt. Det är också rimligt att berörda företag får tillräckligt långsiktiga planeringsvillkor. Utskottet konstaterar att det är den upphandlande myndigheten, i detta fall Försvarets materielverk, som skall besluta om hur destruktionsen av ammunition skall upphandlas. Materielverket är då skyldigt att följa bestämmelserna i lagen om offentlig upphandling, vilket i regel innebär en upphandling i konkurrens. Regeringen kan besluta om undantag från denna regel om det finns skäl för detta, eller överlåta åt myndigheten att själv besluta om sådant undantag. Med hänsyn härtill avstyrker utskottet motionen.

Betänkande 2007/08:FöU13 *Vissa frågor rörande Försvarmaktens organisation m.m.* (s. 17):

I en motion understryks betydelsen av tydliga miljökrav och riktade upphandlingar till de företag som har bästa miljömässiga villkor i samband med upphandling av destruktion av ammunition.

I ett svar på en skriftlig fråga i riksdagen om destruktion av ammunition under hösten 2006 har dåvarande försvarsministern understrukt att Försvarets materielverk, som är den upphandlande myndigheten för destruktionstjänster, har ett väl utvecklat miljötänkande och arbetar aktivt med att tillgodose de uppställda miljökraven. Försvarsministern framhöll i svaret att hur en upphandling ska genomföras är en uppgift för den upphandlande myndigheten att ta ställning till. Myndigheten är skyldig att följa bestämmelserna i lagen om offentlig upphandling, vilket bl.a. innebär att upphandlingarna som huvudregel ska ske i konkurrens. Försvarsministern framhöll vidare att en upphandlande myndighet inte kan ställa högre krav på exempelvis miljöhänsyn än vad som är förenligt med EG-rätten. Sveriges stränga miljöregler skulle kunna innebära en viss konkurrensnackdel för svenska företag i förhållande till utländska. Samtidigt är det möjligt för den upphandlande myndigheten att ta särskild hänsyn till miljökraven vid anbudsutvärderingen. Försvarsministern framhöll att enligt vad han erfor gör också Försvarets materielverk detta.

Utskottet har ingen annan uppfattning än vad som framförs i frågesvaret ovan, varför motionen avstyrks.

Även i betänkande 2008/09:FöU10 *Försvarets inriktning* (s. 59–61) behandlar utskottet motionsförslag om destruktion av ammunition.

I betänkande 2009/10:FöU6 *Ny lag om brandfarliga och explosiva varor* anför utskottet att Försvarets materielverk (FMV) har att vid upphandling av varor och tjänster följa bestämmelserna i lagen (2007:1091) om offentlig upphandling. Vid offentlig upphandling gäller enligt likabehandlingsprincipen att samma krav ska ställas på utländska leverantörer som på svenska.

MSB utfärdar föreskrifter och allmänna råd som rör tillståndshantering, försäljning och destruktion av explosiva varor.

Utskottet gör i detta betänkande ingen annan bedömning än vid de tidigare tillfällen då utskottet behandlat frågan. FMV är skyldigt att följa bestämmelserna i lagen om offentlig upphandling, vilket innebär att upphandlingen som huvudregel ska ske i konkurrens. Utskottet avstyrkte motionen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att regeringen i budgetpropositionen för 2011 redogör för att MSB under 2009 påbörjade arbetet med att förnya föreskrifterna kopplade till den nya lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor som trädde i kraft den 1 september 2010.

Vidare kan utskottet konstatera att regeringen den 14 april 2010 gav MSB i uppdrag att i samråd med Rikspolisstyrelsen och i samverkan med berörda myndigheter upprätta en nationell sprängämnesarbetsgrupp som

ska ansvara för den nationella implementeringen av EU:s handlingsplan för ökad sprängämnessäkerhet (dnr Fö2010/699/SSK). Gruppen inrättades den 18 maj 2010. Gruppens uppdrag syftar även till att förbättra samordningen och informationsutbytet mellan de berörda myndigheterna i arbetet med ökad säkerhet kring sprängämnen.

MSB utarbetade under 2009 föreskrifter och deltog i ett standardiseringsarbete med målet att i svensk lagstiftning införliva EU-direktivet (2008/43/EG) om inrättande av ett system för identifiering och spårning av explosiva varor för civilt bruk och EU-direktivet (2007/23/EG) om utsläppandet på marknaden av pyrotekniska artiklar. Regeringen har uttalat att den bedömer att de ovan redovisade åtgärderna kommer att öka det förebyggande arbetet och säkerheten i samhället i fråga om transport, hantering och försäljning av brandfarliga och explosiva varor. Regeringen uttalar vidare i budgetpropositionen att den avser att följa utvecklingen.

Utskottet välkomnar denna utveckling och konstaterar även att regeringen under våren 2011 planerar att överlämna en proposition till riksdagen om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet i vilken det föreslås en ny lagstiftning på området.

Utskottet konstaterar att det inte är MSB som ansvarar för utbildningen inom energetiska material. Myndigheten har heller inte möjlighet att lagligt förhindra att ammunition eller andra föråldrade explosiva varor skickas utomlands för destruktion. Däremot har Skolverket fattat ett beslut om att hösten 2011 starta en ny 2-årig yrkeshögskoleutbildning med inriktning mot processteknik inom energetiska material och explosiva ämnen. Utbildningen kommer att hållas på Campus Alfred Nobel (Örebro universitet) i Karlskoga och genomföras i nära samarbete med explosivindustrin i Sverige. I utbildningen kommer bl.a. kemi, miljö och säkerhet, lagstiftning och materialteknik att ingå. Utbildningen ska först bedrivas med två intagningstillfällen, ett 2011 och ett 2012, för att sedan utvärderas innan man fattar beslut om en fortsättning. Utskottet ser positivt på detta och anser i och med detta att motionsyrkandet till största delen är tillgodosett och därför inte behöver bifallas. Utskottet avstyrker motionen.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2010

2010/11:Fö212 av Fredrik Olovsson m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om destruering av sprängämnen.

2010/11:Fö216 av Jan Lindholm (MP):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om begränsningar av användning av pyroteknisk utrustning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att skyndsamt lägga fram förslag på skärpta regler för omgivningspåverkan från eller av pyroteknisk utrustning.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om brister i fråga om möjligheter att lagföra missbruk och överträdelser när det gäller hantering av och produktinnehåll i pyrotekniska produkter.

2010/11:Fö220 av Catharina Bråkenhielm och Lars Mejern Larsson (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om fyrverkerier.

2010/11:Fö239 av Kerstin Engle (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förbud mot försäljning av fyrverkerier för privatpersoner.